

Dalmatischen Alpen und den Karpaten»¹². Este o adunătură de articole separate, fără legătură organică, fără ordine și fără <nici o> alcătuire. Nu știam că schițele mele despre viața populară în Silezia¹³ i-au slujit lui Miklosich drept izvor principal și exclusiv pentru colecția expresiilor romino-polone. Ei bine, este un fapt <sigur> că toate aceste expresii, care se referă la viața păstorească <și> pe care le-am aflat în Silezia în <regiunea> Cieszyn, se găsesc și aici în Podhale¹⁴, la Zakopane și în satele vecine.

Numirile de munți, ca Wołoszyn¹⁵, Mägura¹⁶, numirea văii «Strążyska»¹⁷, adică locul unde se află stragi (strungi) (straga, ucr. *strunka* din romînescul *strungă*)¹⁸ dovedesc sederea rominilor în aceste regiuni¹⁹.

Amintește-ți, Domnule, că muzica și dansul goral sînt aceleași ca și la voi; și acest dans este și în Zakopane același ca în Beschizii din Silezia. Apropos! Ce crezi, scumpe Domn, despre expresia *Bieskid*, *Bieszczad*?²⁰ Oare în limba romînă nu s-ar găsi explicarea?

Te rog foarte mult și foarte politicos, iubite Domn, să-mi indicîi un dicționar romîn bun (precis) și ieftin (sau chiar și scump). La Kałuźniacki—Miklosich, la pag. 38, sînt citate dicționarele:

Laurian și Massimu, Glossariu, Bucuresci, 1891²¹.

apărut la Cracovia în anul următor sub titlul: *O niektórych wyrazach ludowych polskich*. *Zapiski porównawcze Lucyjana Malinowskiego*, Cracovia, 1892 (Osobne odbicie z tomu VII «Rozpraw wydziału filologicznego Akademii Umiejętności w Krakowie»). La sfîrșitul acestui studiu de 102 pagini aflăm o notiță de unde am împrumutat informația de mai sus: Przełożono na posiedzeniach wydziału filologicznego Akademii Umiejętności dnia 18 Stycznia 1889 i dnia 21 Października 1891 r. Aceeași lucrare a apărut și în rezumat german, ca Separat-Abdruck aus dem «Anzeiger der Akademie der Wissenschaften», Cracovia, iunie 1892, pp. 205—215. Atît ediția în l. polonă, cît și cea în l. germană se află legate împreună cu alte studii ale lui Malinowski în volumul *Miscellanea* (1880—1892), care face parte din donația I. Bogdan la Biblioteca Centrală Universitară din București.

¹² Atribuirea acestei lucrări mai degrabă lui Kałuźniacki decît lui Miklosich — așa cum face Malinowski — își găsește justificarea în faptul că partea cea mai întinsă din acest studiu de 66 pagini și anume cea privitoare la influențele romînă în l. ucraineană, este opera fostului profesor de la Universitatea din Cernăuți, iar nu a lui Miklosich, care se ocupă de Valahii din Moravia (cf. și D. Grînjală, *Rumunské olivy v Karpatech se zoldátním zřetelém k Moravskému Valašsku*, Praga, 1938, p. 48).

¹³ Aceste schițe sînt: *Zarysy życia ludowego na Śląsku*, Varșovia, 1877 (Extras din «Ateneum», 1877, t. 2). O recenzie asupra acestor schițe a publicat prietenul său din Varșovia, prof. Adam Ant. Kryński în «Archiv für slavische Philologie», III, 1879, pp. 504—506.

¹⁴ Ținut muntos în sudul Poloniei, în regiunea Zakopane.

¹⁵ Vezi Zofja Hołub-Pacewiczowa, *Osadnictwo pasterskie i wędrowniki w Tatrach i na Podtatrzu*, Cracovia, 1931, Index, s.v.

¹⁶ Pentru diferitele Mägura, vezi id., *ibid.*, Index, s.v.

¹⁷ *Ibidem*, Index, s.v.

¹⁸ Ambele cuvinte subliniate în original.

¹⁹ Cele cîteva toponimice, pe care L. Malinowski le amintește aici, le întîmpinăm și în lucrarea sa citată mai sus despre cîteva expresii populare polone, lucrare care precizează mai bine decît această scrisoare natura preocupărilor savantului polon în vara și toamna anului 1891. Primul capitol al acestei lucrări se ocupă tocmai de pomenitele influențe romîne în regiunea Podhale, în care autorul vede o dovadă în legătură cu prezența rominilor în acele părți (I. Ślady wpływu rumuńskiego w mowie góralskiej na Podhalu. Przyczynek do wiadomości o pobycie Rumunów w tych stronach). Pentru valahi și urmele valahe în Silezia, vezi K. Kadlec, *Valaši a valašské právo v zemích slovanských a uherských*, Praga, 1916, pp. 408—436; Zofja Hołub-Pacewiczowa, *op. cit.*, pp. 192—202 (în Podhale și M-ții Tatra din Polonia). Pentru toponimia regiunii Podhale vezi și lucrarea lui J. Rozwadowski, *O nazwach geograficznych Podhala*, în «Pamiętnik Towarzystwa Tatrzańskiego», 1914, care nu ne-a fost accesibilă. Mai nou s-a ocupat de valahii din Carpații apuseni, I. Macúrek, *Valaši v západních Karpatech v 15—18. století*, Ostrava, 1959.

²⁰ Ambele numiri subliniate în original.

²¹ A. T. Laurianu și I. C. Massimu, *Glossariu care cuprinde corbele din limba romană străine prin originea sau forma lor, cumu și cele de origine îndoieloa*, Bucuresci, 1871, în-8°, 584 p.